

JAGER IN HET gewone leven

PERRY VLOT (27) - KLEINSCHALIGE BOER EN AGRARISCH ONDERNEMER
 ‘Zeven Limousine koeien lopen er nu op stal. Daarnaast nog wat kalveren, pinken en een fokstier. De dieren zijn bedoeld voor de vleesproductie. Ze worden geslacht bij een lokale slager, het vlees verkoop ik vanaf mijn erf. De waardering die ik krijg van de mensen die het vlees kopen, is erg groot. Dat geeft mij voldoening en dat maakt dit werk zo waardevol voor mij. De kracht zit ‘m in het kleinschalige en het lokale. In de zomer lopen de koeien buiten. Melken doe ik ze niet. De kalfjes drinken zo’n acht tot tien maanden bij hun moeder. De stiertjes

laat ik ‘ossen’, castreren dus. Na twee jaar gaan zij voor de slacht. Helemaal rondkomen van dit kleinschalig boerenbestaan kan ik nog niet. Ik verhuur mij als zzp’er: als vrachtwagenchauffeur, loonwerker en momenteel ben ik bezig met het snoeien van griendhout. Afwisseling genoeg. Maar mijn hart ligt bij de dieren. Naast de koeien houd ik ook nog een aantal fokschapen en een kolossaal varken. Daar zul je net de slager hebben die de worsten terugbrengt van een varken dat afgelopen week is geslacht. Lust je een rookworst? Verser kan niet!’
www.perrysvleesproducten.nl

TEKST EN FOTO'S DOUWE ANNE VERBRUGGE

PERRY VLOT (27) - JAGER BIJ DE WBE LAND VAN ALTENA
 ‘Langs de Maasdijk bij Wijk en Aalburg was ik als kleine jongen veel te vinden. Daar ben ik opgegroeid. Vissen en een beetje rommelen met kleine zelfgemaakte valletjes. Vanaf mijn elfde kwam ik veel op bezoek bij Martien Hagoort, hij heeft mij met zijn wijze lessen over de jacht veel bijgebracht. Mijn jachtakte heb ik nu zo’n vijf jaar, maar door mijn hedendaagse bestaan als boer kom ik minder aan jagen toe. En als ik ga jagen doe ik dat altijd in mijn eigen omgeving. De Nederlandse polderjacht heeft mij nog zoveel te bieden waardoor het jagen in het

buitenland mij nog niet zo zeer trekt. Ik houd van de rust in de ochtend, verscholen in mijn hutje, wachtend op een koppel eenden. De zon zien opkomen en een groepje patrijzen tot op tien meter te zien naderen. Zonder gekheid, er scharrelen hier een flink aantal patrijzen rond. Sinds ik mijn jachtopleiding heb gedaan, stap ik heel anders naar buiten. Door alle kennis is de wereld een stuk rijker geworden. Als ik nu een eend zie vliegen, denk ik niet: leuk, een eend. Nu denk ik: Zou het een kraakeend zijn of niet? En dan was ik altijd al een buitenmens hè? Moet je nagaan.’